РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (осми състав)

19 май 2010 година *

По дело T-18/05

IMI plc, установено в Бирмингам, Уорикшър (Обединено кралство),

IMI Kynoch Ltd, установено в Бирмингам,

Yorkshire Copper Tube, установено в Ливърпул, Мърсисайд (Обединено кралство),

за които се явяват адв. M. Struys и адв. D. Arts, avocats,

жалбоподатели,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват г-н É. Gippini Fournier и г-н S. Noë, в качеството на представители,

ответник,

* Език на производството: английски.

с предмет, от една страна, искане за отмяна на член 1, букви з)—й) и на член 2, буква е) от Решение C (2004) 2826 на Комисията от 3 септември 2004 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/E-1/38.069 — Медни водопроводни тръби), и от друга страна, при условията на евентуалност, искане за намаляване на размера на глобата, наложена на жалбоподателите с това решение,

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав),

състоящ се от: г-жа M. E. Martins Ribeiro, председател, г-н S. Papasavvas и г-н N. Wahl (докладчик), съдии,

секретар: г-н N. Rosner, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 24 ноември 2008 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 IMI plc, IMI Kynoch Ltd и Yorkshire Copper Tube (наричани по-нататък общо „групата IMI“ или „жалбоподателите“) са част от група международни предприятия в областта на инженерната дейност, чието дружество майка, IMI, е учредено по английското право и се търгува на Лондонската фондова борса (London Stock Exchange).

1. *Административното производство*

2 Вследствие на изпратената през януари 2001 г. от Mueller Industries Inc. (наричано по-нататък „Mueller“) информация, през март 2001 г. Комисията на Европейските общности извършва на основание член 14 от Регламент № 17 на Съвета от 6 февруари 1962 година — Първи регламент за прилагане на членове [81 ЕО] и [82 ЕО] (ОВ 13, 1962 г., стр. 204; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 3) внезапни проверки в помещенията на редица дружества, действащи в сектора на медните водопроводни тръби.

3 На 9 и 10 април 2001 г. са извършени допълнителни проверки в помещенията на KME Germany AG (по-рано KM Europa Metal AG), както и на Outokumpu Oyj и на Luvata Oy (по-рано Outokumpu Copper Products Oy) (наричани по-нататък общо „групата Outokumpu“). На 9 април 2001 г. Outokumpu отправя до Комисията предложение за сътрудничество въз основа на Известието на Комисията относно освобождаването от глоби или намаляването на техния размер по дела във връзка с картели (ОВ C 207, 1996 г., стр. 4; наричано по-нататък „Известие относно сътрудничеството от 1996 г.“) както относно тръбите за промишлени цели, така и относно медните водопроводни тръби. В резултат от извършени допълнителни проверки Комисията разделя разследването във връзка с медните водопроводни тръби на три отделни производства, а именно дело COMP/E-1/38.069 (Медни водопроводни тръби), дело COMP/E-1/38.121 (Свръзки) и дело COMP/E-1/38.240 (Тръби за промишлени цели).

4 С писмо от 30 май 2001 г. групата Outokumpu изпраща на Комисията докладна записка с няколко приложения, в която се описва секторът на медните водопроводни тръби и отнасящите се до него тайни споразумения.

5 По инициатива на Комисията в рамките на дело COMP/E-1/38.240 (Тръби за промишлени цели) на 5 юни 2002 г. се провеждат разговори с представители на групата Outokumpu относно направеното от нея предложение за сътрудничество. Групата Outokumpu изразява съгласието си Комисията да разпита членовете на нейния персонал, участващи в споразуменията, предмет на дело COMP/E-1/38.069 (Медни водопроводни тръби).

6 През юли 2002 г. по дело COMP/E-1/38.240 (Тръби за промишлени цели) Комисията отправя на основание член 11 от Регламент № 17 искания за информация до Wieland-Werke AG (наричано по-нататък „Wieland“) и до групата KME (състояща се от KME Germany, KME France SAS (по-рано Tréfimétaux SA) и от KME Italy SpA (по-рано Europa Metalli SpA) и освен това иска от групата Outokumpu да ѝ представи допълнителна информация. На 15 октомври 2002 г. групата KME

отговаря на посоченото искане за информация. В отговора се съдържа също така обяснение и искане в рамките на дело COMP/E 1/38.069 (Медни водопроводни тръби) да се приложи Известието относно сътрудничеството от 1996 г. Освен това групата KME разрешава на Комисията да използва цялата информация, предоставена по дело COMP/E-1/38.240 (Тръби за промишлени цели), в дело COMP/E-1/38.069 (Медни водопроводни тръби).

7 На 23 януари 2003 г. Wieland дава на Комисията обяснения, като освен това иска в рамките на дело COMP/E-1/38.069 (Медни водопроводни тръби) да се приложи Известието относно сътрудничеството от 1996 г.

8 По дело COMP/E-1/38.069 (Медни водопроводни тръби) Комисията отправя на 3 март 2003 г. искания за информация до групата Boliden (състояща се от Boliden AB, от Outokumpu Copper Fabrication AB (по-рано Boliden Fabrication AB) и от Outokumpu Copper BCZ SA (по-рано Boliden Cuivre & Zinc SA), до HME Nederland BV (наричано по-нататък „HME“) и до Chalkor AE Epexergasias Metallon (наричано по-нататък „Chalkor“), а на 20 март 2003 г. — до групата IMI.

9 На 9 април 2003 г. представители на Chalkor се срещат с представителите на Комисията и искат в рамките на дело COMP/E 1/38.069 (Медни водопроводни тръби) да се приложи Известието относно сътрудничеството от 1996 г.

10 На 29 август 2003 г. по дело COMP/E 1/38.069 (Медни водопроводни тръби) Комисията изготвя изложение на възраженията с адресати съответните дружества. След като получават достъп до преписката в нейния електронен вид и след

като представят писмени становища, посочените дружества, с изключение на HME, вземат участие в проведеното на 28 ноември 2003 г. изслушване.

11 На 16 декември 2003 г. Комисията приема Решение C (2003) 4820 окончателен относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/E-1/38.240 — Тръби за промишлени цели), чието резюме е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* на 28 април 2004 г. (ОВ L 125, стр. 50).

2. *Обжалваното решение*

12 На 3 септември 2004 г. Комисията приема Решение C (2004) 2826 относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/E-1/38.069 — Медни водопроводни тръби) (наричано по-нататък „обжалваното решение“), чието резюме е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* на 13 юли 2006 г. (ОВ L 192, стр. 21).

13 Обжалваното решение съдържа по-конкретно следните разпоредби:

„*Член 1*

Следните предприятия са нарушили разпоредбите на член 81, параграф 1 [ЕО], а считано от 1 януари 1994 г. и разпоредбите на член 53, параграф 1 от Споразумението за ЕИП, участвайки през посочените периоди в съвкупност от споразуме-

ния и съгласувани практики за определяне на цените и за подялба на пазарите в сектора на медните водопроводни тръби:

а) Boliden […], заедно с [Outokumpu Copper Fabrication] и [Outokumpu Copper BCZ] от 3 юни 1988 до 22 март 2001 г.;

б) [Outokumpu Copper Fabrication], заедно с Boliden […] и [Outokumpu Copper BCZ] от 3 юни 1988 г. до 22 март 2001 г.;

в) [Outokumpu Copper BCZ], заедно с Boliden […] и [Outokumpu Copper Fabrication] от 3 юни 1988 г. до 22 март 2001 г.;

г) Austria Buntmetall AG:

i) заедно с Buntmetall Amstetten [GmbH] — от 29 август 1998 г. най-малко до 8 юли 1999 г., и

ii) заедно с [Wieland] и Buntmetall Amstetten […] — от 9 юли 1999 г. до 22 март 2001 г.;

д) Buntmetall Amstetten […]:

i) заедно с Austria Buntmetall […] — от 29 август 1998 г. най-малко до 8 юли 1999 г., и

ii) заедно с [Wieland] и Austria Buntmetall [...] — от 9 юли 1999 г. до 22 март 2001 г.;

е) [Chalkor] — най-малко от 29 август 1998 г. и поне до началото на септември 1999 г.;

ж) [HME] — от 29 август 1998 г. най-малко до 22 март 2001 г.;

з) IMI [...], заедно с IMI Kynoch [...] и Yorkshire Copper Tube [...] — от 29 септември 1989 г. до 22 март 2001 г.;

и) IMI Kynoch [...], заедно с IMI [...] и Yorkshire Copper Tube [...] — от 29 септември 1989 г. до 22 март 2001 г.;

й) Yorkshire Copper Tube [...], заедно с IMI [...] и IMI Kynoch [...] — от 29 септември 1989 г. до 22 март 2001 г.;

к) [KME Germany]:

i) самостоятелно — от 3 юни 1988 г. до 19 юни 1995 г., и

ii) заедно с [KME France] и [KME Italy] — от 20 юни 1995 г. до 22 март 2001 г.;

л) [KME Italy]:

i) заедно с [KME France] — от 29 септември 1989 г. до 19 юни 1995 г., и

ii) заедно с [KME Germany] и [KME France] — от 20 юни 1995 г. до 22 март 2001 г.;

м) [KME France]:

i) заедно с [KME Italy] — от 29 септември 1989 г. до 19 юни 1995 г., и

ii) заедно с [KME Germany] и [KME Italy] — от 20 юни 1995 г. до 22 март 2001 г.;

[…]

с) Outokumpu […], заедно с [Luvata] — от 29 септември 1989 г. до 22 март 2001 г.;

т) [Luvata], заедно с Outokumpu […] — от 29 септември 1989 г. до 22 март 2001 г.;

у) [Wieland]:

i) самостоятелно от 29 септември 1989 г. до 8 юли 1999 г., и

ii) заедно с Austria Buntmetall […] и Buntmetall Amstetten […] — от 9 юли 1999 г. до 22 март 2001 г.

Член 2

За посочените в член 1 нарушения се налагат следните глоби:

а) Boliden […], [Outokumpu Copper Fabrication] и [Outokumpu Copper BCZ], солидарно: 32,6 милиона евро;

б) Austria Buntmetall […] и Buntmetall Amstetten […], солидарно: 0,6695 милиона евро;

в) Austria Buntmetall […], Buntmetall Amstetten […] и [Wieland], солидарно: 2,43 милиона евро;

г) [Chalkor]: 9,16 милиона евро;

д) [HME]: 4,49 милиона евро;

е) IMI […], IMI Kynoch […] и Yorkshire Copper Tube […], солидарно: 44,98 милиона евро;

ж) [KME Germany]: 17,96 милиона евро;

з) [KME Germany], [KME France] и [KME Italy], солидарно: 32,75 милиона евро;

и) [KME Italy] и [KME France], солидарно: 16,37 милиона евро;

й) Outokumpu […] и [Luvata], солидарно: 36,14 милиона евро;

к) [Wieland]: 24,7416 милиона евро.

[…]“ [неофициален превод]

14 Комисията счита, че въпросните предприятия участват в едно-единствено продължено съставно нарушение (наричано по-нататък „картелът“ или „разглежданото нарушение“), а що се отнася до групата Boliden, групата KME и Wieland — в нарушение с множество проявни форми. Комисията уточнява, че националните споразумения като такива не са обхванати от обжалваното решение (съображения 2 и 106 от обжалваното решение).

Разглежданите продукти и пазари

15 Въпросният сектор, а именно производството на медни тръби, обхваща две групи продукти — от една страна, тръбите за промишлени цели, които се подразделят на различни подгрупи в зависимост от крайната им употреба (климатици и охладителни съоръжения, свръзки, бойлери и газови котлета, дехидратиращи филтри и телекомуникации), а от друга страна, водопроводните тръби, които се използват в строителството при изграждането на водопроводи, газопроводи и мазутопроводи, както и на отоплителни системи (съображение 3 от обжалваното решение).

16 Комисията приема, че дело COMP/E-1/38.069 (Медни водопроводни тръби) и дело COMP/E-1/38.240 (Тръби за промишлени цели) се отнасят до две отделни нарушения. В това отношение тя се основава главно на факта, че „различни предприятия (и различни членове на персонала на тези предприятия) участват в споразуменията относно медните водопроводни тръби, от една страна, и относно тръбите за промишлени цели, от друга, като въпросните споразумения освен това са организирани по различен начин“. Комисията приема също така, че секторът на водопроводните тръби се отличава от този на тръбите за промишлени цели от гледна точка на клиентелата, крайната употреба и техническите характеристики на продуктите (съображения 4 и 5 от обжалваното решение).

17 Що се отнася до медните водопроводни тръби, в обжалваното решение Комисията твърди, че тази група продукти включва две „подсемейства“ продукти: обикновените медни водопроводни тръби, от една страна, и плакирани медни водопроводни тръби, от друга. Тя отбелязва, че „обикновените медни водопроводни тръби и плакираните медни водопроводни тръби невинаги са взаимозаменяеми и че могат да съставляват отделни продуктови пазари с оглед на Известието на Комисията относно определянето на съответния пазар по смисъла на общностното право на конкуренция“ (ОВ C 372, 1997 г., стр. 5; Специално издание на български език, глава 8, том 3, стр. 60). За нуждите на обжалваното решение обаче Комисията приема, че тези две „подсемейства“ продукти трябва да се разглеждат като „една и съща група продукти“ […], тъй като в основни линии едни и същи предприятия (и едни и същи членове на персонала на тези предприятия) са участвали в споразуменията относно тези две подсемейства от

продукти и тъй като споразуменията са организирани по сходен начин (съображения 13 и 459 от обжалваното решение).

18 В обжалваното решение Комисията също така посочва, че съответният географски пазар е Европейското икономическо пространство (ЕИП). Тя счита, че през 2000 г. в ЕИП обемът на пазара на обикновените медни водопроводни тръби е около 970,1 милиона евро, а този на плакираните медни водопроводни тръби —180,9 милиона евро. Поради това през 2000 г. общият обем на тези два пазара в ЕИП е 1 151 милиона евро (съображения 17 и 23 от обжалваното решение).

Съставни части на разглежданото нарушение

19 Комисията посочва, че разглежданото нарушение се проявява в три отделни, но свързани помежду си форми (съображения 458 и 459 от обжалваното решение). Първата част от картела обхваща споразуменията, сключени между „производителите „SANCO“. Втората част от разглежданото нарушение обхваща споразуменията, сключени между “производителите „WICU“ и „Cuprotherm“. Накрая, третата част от картела се отнася до споразуменията, сключени в рамките на по-голяма група от производители на обикновени медни водопроводни тръби, и е наречена „разширени европейски споразумения“.

Споразуменията между „производителите „SANCO“

20 „SANCO“ е едновременно марка и наименование на специфичен технически метод, използван при производството на водопроводни тръби от висококачествена антикорозионна мед. Методът е патентован през 1980 г. от предприятието

„Usines à cuivre et à zinc“. Групата Boliden е притежател на първоначалния патент за метода на производство до изтичането му през 2000 г., но не е притежател на марката „SANCO“ във всички европейски страни. Неговият конкурент, групата KME, подава заявка и регистрира марката „SANCO“ на свое име в редица европейски страни. Впоследствие групата KME патентова известен брой подобрения в сравнение с първоначалния патент и двата конкурента си отстъпват взаимни лицензии въз основа на съответните им патенти и марки. През 1981 г. групата KME и групата Boliden отстъпват на Wieland лицензия на марка и на патент (съображения 115—118 от обжалваното решение).

21 В обжалваното решение Комисията приема, че от 1988 г. споразуменията между „производителите „SANCO“ „надхвърлят обикновеното отношение между „лицензодател“ и „лицензополучател“. Според нея от юни 1988 г. до средата на 1994 г. между тези производители, а именно групата KME, Boliden и Wieland, съществуват споразумения относно ценовите цели и процентите на отстъпка, както и относно разпределението на продажбите и на пазарните дялове (наричани по-нататък „споразуменията „SANCO“). Надзорът върху прилагането на тези споразумения се основава главно на оповестяването между „производителите SANCO на цифровите данни“, свързани с производството и продажбите им (съображения 125—146 и 456 от обжалваното решение).

Споразуменията между „производителите WICU и Cuprotherm“

22 „WICU“ и „Cuprotherm“ са марки, свързани с плакирани медни водопроводни тръби, за които са издадени патенти.

23 Марката „WICU“ и свързаните с нея патенти принадлежат на групата KME, която по-конкретно отстъпва на Wieland лицензия на марка и патент. Обратно, марката „Cuprotherm“ и свързаният с нея патент принадлежат на Wieland, което отстъпва на групата KME лицензия на марка и патент (съображение 121 от обжалваното решение).

24 В обжалваното решение Комисията приема, че сключените между групата KME и Wieland споразумения, отнасящи се до тръбите „WICU“ и „Cuprotherm“, надхвърлят обикновеното отношение между „лицензодател“ и „лицензополучател“. Групата на KME и Wieland поддържали антиконкурентни контакти под формата на обмен на чувствителна информация и на съгласуване на обемите и цените на плакираните медни водопроводни тръби (наричани по-нататък „споразуменията „WICU“ и „Cuprotherm“) (съображение 149 от обжалваното решение).

Разширените европейски споразумения

25 В обжалваното решение Комисията изтъква, че наред със споразуменията „SANCO“ и споразуменията „WICU“ и „Cuprotherm“ разглежданото нарушение съдържа трета част, обхващаща споразуменията между членовете на една по-широка група от производители на обикновени медни водопроводни тръби (съображения 102, 104, 105, 108—111, 147, 148, 461 и 462 от обжалваното решение).

26 Първоначално участниците в тази по-широка група са петима, а именно групата KME, Wieland, групата Outokumpu, групата IMI и Mueller (наричани по-нататък „групата на петте“). След присъединяването на Chalkor, на HME, на групата Boliden и на групата Buntmetall (състояща се от Austria Buntmetall и от Buntmetall Amstetten) броят на участниците в тази група се увеличава на девет

(наричани по-нататък „групата на деветте“) (съображение 216 от обжалваното решение).

27 Според Комисията тези девет участници се опитват да стабилизират пазара на обикновените медни водопроводни тръби, като се основават на пазарните дялове за дадена референтна година, за да определят цел за бъдещите пазарни дялове. Освен това в обжалваното решение тя приема, че посочените участници се споразумяват относно обмена на чувствителна информация, разпределянето на пазарните дялове, надзора върху обема на продажбите, механизма на „водещо предприятие“ за даден пазар и съгласуването на цените (включително таблици, прилагане на „ценови линии“ и отстъпки) (съображение 192 от обжалваното решение).

Продължителност и непрекъснатост на разглежданото нарушение

28 В обжалваното решение Комисията отбелязва, че извършването на разглежданото нарушение е започнало на 3 юни 1988 г., що се отнася до групата KME и групата Boliden, на 29 септември 1989 г., що се отнася до групата IMI, групата Outokumpu и Wieland, на 21 октомври 1997 г., що се отнася до Mueller, и накъсно на 29 август 1998 г., що се отнася до Chalkor, групата Buntmetall и HME. Като дата, на която е прекратено нарушението, Комисията приема 22 март 2001 г., освен що се отнася до Mueller и Chalkor, които според Комисията преустановяват участието си в картела съответно на 8 януари 2001 г. и през септември 1999 г. (съображение 597 от обжалваното решение).

29 По отношение на извода, че в случая на групата Boliden, групата IMI, групата KME, групата Outokumpu и Wieland става въпрос за продължено нарушение, Комисията отбелязва в обжалваното решение, че макар в периода между 1990 г.

и декември 1992 г., от една страна, и между юли 1994 г. и юли 1997 г., от друга, дейността на картела да не е толкова интензивна, неправомерната дейност не е напълно преустановена, поради което разглежданото нарушение действително представлява едно-единствено нарушение, по отношение на което не е изтекла погасителната давност (съображения 466, 471, 476, 477 и 592 от обжалваното решение).

30 Що се отнася до HME, до групата Buntmetall и до Chalkor, от обжалваното решение е видно, че Комисията не доказва, че те са участвали в картела преди 29 август 1998 г. (съображения 592 и 597 от обжалваното решение).

Определяне на размера на глобите

31 С обжалваното решение Комисията налага на групата Boliden, на групата Buntmetall, на Chalkor, на HME, на групата IMI, на групата KME, на групата Outokumpu и на Wieland глоби на основание член 23, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167), както и на основание член 15, параграф 2 от Регламент № 17 (съображение 842 и член 2 от обжалваното решение).

32 Комисията определя размера на глобите в зависимост от тежестта и продължителността на разглежданото нарушение, тоест съобразно двата критерия, изрично посочени в член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 и в член 15, параграф 2 от Регламент № 17, които съгласно обжалваното решение са били приложими към момента на извършване на разглежданото нарушение (съображения 601—603 от обжалваното решение).

33 При определянето на размера на глобата на всяко едно от предприятията, Комисията прилага метода, определен в Насоките относно метода за определяне на размера на глобите, налагани съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 65, параграф 5 [ВС] (ОВ C 9, 1998 г., стр. 3; Специално издание на български език, глава 8, том 3, стр. 69, наричани по-нататък „Насоките“), макар невинаги да се позовава на тези актове. В обжалваното решение Комисията преценява също така дали и доколко съответните предприятия изпълняват условията, определени в Известието относно сътрудничеството от 1996 г.

Начален размер на глобите

— Тежестта

34 При преценката на тежестта на разглежданото нарушение Комисията взема предвид естеството на нарушението, конкретното му въздействие върху географския пазар и обхвата и големината на разглеждания географски пазар (съображения 605 и 678 от обжалваното решение).

35 Тя изтъква, че сами по себе си практики за подялба на пазарите и за определяне на цените като разглежданите в настоящия случай представляват много тежко нарушение, и приема, че засегнатият от картела географски пазар съответства на пазара на територията на ЕИП. Комисията взема предвид и обстоятелството, че пазарът на медни водопроводни тръби е много важен промишлен сектор, чийто обем в ЕИП е 1 151 милиона евро през 2000 г., последната пълна година на съществуване на картела (съображения 606 и 674—678 от обжалваното решение).

36 Що се отнася до конкретното въздействие върху пазара, Комисията отбелязва, че са налице достатъчно доказателства, за да се приеме, че картелът оказва влияние върху съответния пазар като цяло, в частност върху цените, макар да не е възможно това влияние да бъде точно оценено в количествено отношение (съображения 670 и 673 от обжалваното решение). Този неин извод почива на редица улики. Първо, Комисията се основава на създаването на картела, като се позовава на факта, че участниците са обменили информация за обема на продажбите и равнищата на цените (съображения 629 и 630 от обжалваното решение).

37 Второ, тя отчита обстоятелството, че членовете на картела притежават значителна част, а именно 84,6 %, от пазара в ЕИП (съображение 635 от обжалваното решение).

38 Трето, Комисията се основава на таблици и паметни и докладни записки, изготвени по време на срещите на членовете на картела. От тези документи е видно, че през някои периоди от съществуването на картела цените са се увеличили и че членовете на този картел са получили допълнителни приходи в сравнение с предходни периоди. В някои от споменатите документи се посочва, че според участващите в картела лица същият е дал възможност на съответните предприятия да постигнат своите ценови цели. Комисията се основава и на обясненията на г-н M., бивш директор на едно от дружествата в групата Boliden, както и на обясненията на Wieland, на групата Boliden и на Mueller, предоставени в рамките на тяхното сътрудничество (съображения 637—654 от обжалваното решение).

39 Накрая, Комисията установява, че съответните пазарни дялове на участниците в картела са се запазили относително непроменени през целия период на съществуване на картела, макар понякога клиентите на участниците да са се сменяли (съображение 671 от обжалваното решение).

40 Ето защо Комисията заключава, че съответните предприятия са извършили много тежко нарушение (съображение 680 от обжалваното решение).

— Разграничително третиране

41 В обжалваното решение Комисията обособява четири групи според относителната тежест на съответните предприятия, участвали в извършването на разглежданото нарушение. При разпределянето на членовете на картела в няколко категории Комисията се основава на съответните пазарни дялове на участниците в картела в продажбите на съответните продукти, извършени през 2000 г. в рамките на ЕИП. Поради това групата KME е счетена за главния оператор на съответния пазар и е класирана в първата категория. Групата Wieland (състояща се от Wieland и групата Buntmetall, чийто контрол Wieland поема през юли 1999 г.), групата IMI и групата Outokumpu са счетени за оператори от средна за този пазар величина и са поставени във втората категория. Групата Boliden е поставена в третата категория. В четвъртата категория са включени HME и Chalkor (съображения 681—692 от обжалваното решение).

42 Пазарните дялове са определени в зависимост от реализирания от отделния нарушител оборот от продажбите на медни водопроводни тръби в рамките на общия пазар на обикновените и плакираните медни водопроводни тръби. Поради това пазарните дялове на предприятията, които не продават тръби „WICU“ и „Cuprotherm“, са изчислени чрез разделяне на техния оборот от обикновените медни водопроводни тръби на обема на общия пазар на обикновените и плакираните медни водопроводни тръби (съображения 683 и 692 от обжалваното решение).

43 Ето защо Комисията определя началния размер на глобите на 70 милиона евро за групата KME, на 23,8 милиона евро за Wieland, групите IMI и Outokumpu, на

16,1 милиона евро за групата Boliden и на 9,8 милиона евро за Chalkor и за HME (съображение 693 от обжалваното решение).

44 Предвид факта, че след юли 1999 г. Wieland и групата Buntmetall съставляват едно предприятие и че до юни 1995 г. KME France и KME Italy заедно съставляват отделно от KME Germany предприятие, началният размер на наложените им глоби е определен по следния начин: 35 милиона евро за групата KME (KME Germany, KME France и KME Italy солидарно), 17,5 милиона евро за KME Germany, 17,5 милиона евро за KME Italy и KME France солидарно, 3,25 милиона евро за групата Wieland, 19,52 милиона евро за Wieland и 1,03 милиона евро за групата Buntmetall (съображения 694—696 от обжалваното решение).

45 За да отговори на необходимостта глобата да бъде определена в размер, който да гарантира нейното възпиращо действие, Комисията увеличава с 50 % началния размер на наложената на групата Outokumpu глоба, която по този начин достига 35,7 милиона евро, като приема, че световният оборот на тази група от над 5 милиарда евро показва, че големината и икономическата ѝ мощ оправдават увеличението (съображение 703 от обжалваното решение).

Основен размер на глобите

46 От обжалваното решение е видно, че Комисията увеличава началния размер на глобите с 10 % за пълна година на нарушение и с 5 % за всеки друг допълнителен

период, не по-кратък от шест месеца и не по-дълъг от една година. Ето защо тя заключава, че:

— доколкото групата IMI участва в картела единадесет години и пет месеца, началният размер на глобата от 23,8 милиона евро трябва да се увеличи със 110 %,

— доколкото групата Outokumpu участва в картела единадесет години и пет месеца, началният размер на глобата от 35,7 милиона евро, определен след увеличаване с оглед на осигуряването на възпиращо действие, трябва да се увеличи със 110 %,

— доколкото групата Boliden участва в картела дванадесет години и девет месеца, началният размер на глобата от 16,1 милиона евро трябва да се увеличи със 125 %,

— доколкото Chalkor участва в картела дванадесет месеца, началният размер на глобата от 9,8 милиона евро трябва да се увеличи с 10 %,

— доколкото HME участва в картела две години и шест месеца, началният размер на глобата от 9,8 милиона евро трябва да се увеличи с 25 %,

— доколкото групата KME участва в картела пет години и седем месеца, началният размер на глобата от 35 милиона евро трябва да се увеличи с 55 %,

— доколкото KME Germany участва в картела седем години и два месеца, началният размер на глобата от 17,5 милиона евро трябва да се увеличи със 70 %,

— доколкото KME France и KME Italy участват в картела пет години и десет месеца, началният размер на глобата от 17,5 милиона евро трябва да се увеличи с 55 %,

— доколкото по отношение на Wieland се приема, че за период от девет години и девет месеца носи самостоятелна отговорност, а за допълнителен период от една година и осем месеца — е солидарно отговорно с групата Buntmetall, началният размер на глобата от 19,52 милиона евро, за която отговаря само Wieland, трябва да се увеличи с 95 %, а началният размер на глобата от 3,25 милиона евро, за която Wieland и групата Buntmetall отговарят солидарно, трябва да се увеличи с 15 % (съображения 706—714 от обжалваното решение).

47 Ето защо основният размер на глобите, наложени на разглежданите предприятия, е следният:

— групата KME — 54,25 милиона евро,

— KME Germany — 29,75 милиона евро,

— KME France и KME Italy (солидарно) — 27,13 милиона евро,

— групата Buntmetall — 1,03 милиона евро,

— групата Wieland — 3,74 милиона евро,

— Wieland — 38,06 милиона евро,

— групата IMI — 49,98 милиона евро,

— групата Outokumpu — 74,97 милиона евро,

— Chalkor — 10,78 милиона евро,

— HME — 12,25 милиона евро,

— групата Boliden — 36,225 милиона евро (съображение 719 от обжалваното решение).

Отегчаващите и смекчаващите обстоятелства

48 Основният размер на глобата, наложена на групата Outokumpu, е увеличен с 50 %, по съображение че същата извършва повторно нарушение, тъй като спрямо нея е прието Решение 90/417/ЕОВС на Комисията от 18 юли 1990 г. относно производство по прилагане на член 65 [ВС] във връзка със споразумение и

съгласувани практики на европейските производители на плосковалцувани продукти от неръждаема стомана (ОВ L 220, стр. 28) (съображения 720—726 от обжалваното решение).

49 Що се отнася до смекчаващите обстоятелства, Комисията отчита факта, че в рамките на осъществяваното от тях сътрудничество групите KME и Outokumpu ѝ предоставят информация, която не попада в обхвата на Известието относно сътрудничеството от 1996 г.

50 Поради това Комисията намалява основния размер на наложената на групата Outokumpu глоба с 40,17 милиона евро, тоест с размера на глобата, която е щяла да ѝ бъде наложена за нарушението, извършено в периода между септември 1989 г. и юли 1997 г. и установено благодарение на предоставената на Комисията от тази група информация (съображения 758 и 759 от обжалваното решение).

51 Що се отнася до групата KME, основният размер на наложената ѝ глоба е намален със 7,93 милиона евро поради сътрудничеството от нейна страна, дало възможност на Комисията да установи, че разглежданото нарушение обхваща плакираните медни водопроводни тръби (съображения 760 и 761 от обжалваното решение).

Прилагане на Известието относно сътрудничеството от 1996 г.

52 Въз основа на раздел Г от Известието относно сътрудничеството от 1996 г. Комисията намалява размера на глобите с 50 % за групата Outokumpu, с 35 % за групата Wieland, с 15 % за Chalkor, с 10 % за групата Boliden и групата IMI и с

35 % за групата KME. Наложената на HME глоба не е намалена по силата на това известие (съображение 815 от обжалваното решение).

Окончателен размер на глобите

53 Съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 Комисията определя глобите на предприятията — адресати на обжалваното решение, както следва:

— групата Boliden — 32,6 милиона евро,

— групата Buntmetall — 0,6695 милиона евро,

— Chalkor — 9,16 милиона евро,

— HME — 4,49 милиона евро,

— групата IMI — 44,98 милиона евро,

— групата KME — 32,75 милиона евро,

— KME Germany — 17,96 милиона евро,

— KME France и KME Italy (солидарно) — 16,37 милиона евро,

— групата Outokumpu — 36,14 милиона евро,

— групата Wieland — 2,43 милиона евро,

— Wieland — 24,7416 милиона евро (съображение 842 от обжалваното решение).

Производство и искания на страните

54 Жалбоподателите подават настоящата жалба в секретариата на Общия съд на 19 януари 2005 г.

55 След промяна на съставите на Общия съд съдията докладчик е включен в осми състав, на който следователно се разпределя настоящото дело.

56 Жалбоподателите молят Общия съд:

— да отмени член 1 от обжалваното решение в частта, която се отнася до изброените в букви з)—й) предприятия, и член 2, буква е) от обжалваното решение,

— при условията на евентуалност да намали размера на наложената им глоба,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

57 Комисията моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

От правна страна

58 С жалбата си жалбоподателите искат както частично да се отмени обжалваното решение, така и да се намали наложената им глоба.

1. *По искането за частична отмяна на обжалваното решение*

59 В подкрепа на това искане жалбоподателите излагат две правни основания, изведени съответно от нарушение на принципа за равно третиране и от явна грешка в преценката, както и от нарушение на правото на защита.

По първото правно основание, изведено от нарушение на принципа за равно третиране и от явна грешка в преценката

Доводи на страните

60 Жалбоподателите заявяват, че не оспорват нито един от фактите, въз основа на които Комисията установява непрекъснатостта на тяхното участие в нарушението. За сметка на това те твърдят, че Комисията нарушава принципа за равно третиране и допуска явна грешка в преценката, като приема, че са участвали в картел от 16 юни 1994 г. до 11 април 1996 г. (наричан по-нататък „спорният период"). В това отношение те поддържат, че тяхното положение е сходно с това на HME, на групата Buntmetall, на Chalkor и на Mueller, за които Комисията приема, че погасителната давност е приложима по отношение на участието им в картела до 1994 г.

61 Според жалбоподателите от обжалваното решение (съображения 476 и 490) е видно, че Комисията счита, че критерият, въз основа на който може да се определи дали дадено предприятие продължава да участва в картел, е

обстоятелството, че в периода, за който предприятието твърди, че е преустановило участието си в посочения картел, е поддържало контакти или е участвало в срещи. Комисията приложила този критерий, заключавайки, че не може да установи непрекъснатостта на участието на HME, на групата Buntmetall, на Chalkor и на Mueller в разглежданото нарушение.

62 Според жалбоподателите е безспорно, че в спорния период не са участвали в нито една среща на картела, както и че не са поддържали никакви контакти във връзка с разширените европейски споразумения. Следователно Комисията трябвало да констатира, че не може да установи и непрекъснатостта на участието им в картела.

63 Според жалбоподателите обстоятелството, че в продължение на три години HME, групата Buntmetall, Chalkor и Mueller са се въздържали от участие в дейността на картела и че в продължение на две години групата IMI се е въздържала от участие, не е било прието от Комисията като релевантно при установяването на непрекъснатостта или прекратяването на съответното им участие в картела.

64 При всички случаи жалбоподателите отбелязват, че макар да взема предвид продължителността на прекъсването на спорните контакти, когато преценява въпроса за непрекъснатостта на противоправното поведение, Комисията е трябвало да обясни защо липсата на какъвто и да било антиконкурентен контакт в период от близо две години не е достатъчна, за да се докаже прекратяването на нарушението, а липсата на такъв антиконкурентен контакт в период от три години, напротив, е достатъчна.

65 Накрая жалбоподателите твърдят, че решението на Комисията да ги третира по различен начин от HME, от групата Buntmetall, от Chalkor и от Mueller се основава на данни, които са неотносими за установяването на непрекъснатостта на нарушението.

66 В съдебното заседание жалбоподателите уточняват, че не поставят под въпрос констатацията на Комисията, според която през ноември 1994 г. са увеличили цените в Обединеното кралство, но оспорват, че посоченото увеличение е резултат от тяхното участие в проведените през 1994 г. тайни срещи.

67 Комисията твърди, на първо място, че е надлежно доказано, че в периода от 29 септември 1989 г. до 22 март 2001 г. жалбоподателите са извършили продължено нарушение В този контекст, тя посочва, че видно от обжалваното решение (съображения 479—481, 483, 489, 639 и 664) и административната преписка желанието на жалбоподателите е било през целия период от юни 1994 г. до април 1996 г. да продължат да участват в съгласуване на цените и подялба на пазарите.

68 На първо място, жалбоподателите не обявили публично на останалите участници в картела, че се оттеглят. След това участниците в картела съгласували увеличаването на цените в Обединеното кралство и прилагали тези по-високи цени до ноември 1994 г. Освен това било видно, че последиците от това съгласуване на цените са продължили да оказват въздействие доста след тази дата. Без съмнение дадено предприятие не можело да твърди, че се е оттеглило от картела, при положение че прилага предварително договорени с конкурентите му по-високи цени. Накрая, в периода между юни 1994 г. и април 1996 г. жалбоподателите продължили да участват в срещите относно отделните национални пазари.

69 Комисията твърди, на второ място, че не нарушава принципа за равно третиране, тъй като положението на жалбоподателите не е сходно с това на Chalkor, на HME, на групата Buntmetall и на Mueller.

70 В това отношение Комисията посочва, че продължителността на периода, за който не установява участието на групата IMI в срещите в рамките на разширените европейски споразумения, е много различна от тази по отношение на HME, на групата Buntmetall, на Chalkor и на Mueller. Всъщност в обжалваното решение било установено, че повече от три години тези четири предприятия не са взели участие в тези срещи. По-конкретно, периодът на неучастие бил три години и четири месеца, а именно от 16 юни 1994 г. до октомври 1997 г., за Mueller и HME, и четири години и два месеца, а именно от 16 юни 1994 г. до 29 август 1998 г., за групата Buntmetall и Chalkor (съображения 282, 305, 306 и 325 от обжалваното решение). За сметка на това било установено, че жалбоподателите не са участвали в срещите, проведени в рамките на разширените европейски споразумения, само в периода от 16 юни 1994 г. до 11 април 1996 г., тоест само в период от една година и десет месеца.

71 Комисията отхвърля твърдението на жалбоподателите, че в обжалваното решение не счита за релевантен периода, за който не е могла да установи участието на нарушителите в тайните срещи. Всъщност според Комисията от съображение 490 от обжалваното решение е видно, че тя счита това обстоятелство за особено важно, когато преценява дали те са продължили да участват в нарушението. Тя не била длъжна да посочи в обжалваното решение точен срок или „краен срок", след който продължаването на участието в картела вече не може да се установи. Основният въпрос бил да се установи дали определен нарушител продължава да извършва противоправни действия, а не къде се намира теоретичната граница.

72 В подкрепа на твърдението си, че положението на Chalkor, на HME, на групата Buntmetall и на Mueller не е сходно с това на жалбоподателите, Комисията изтъква също, че от обжалваното решение (съображения 277, 282, 305, 306, 325,

497, 589 и 592) е видно, че последните играят определяща роля в нарушението и във възобновяването на картела в периода от 1994 г. до 1997 г. Ролята, която жалбоподателите играят през този период, нямала нищо общо с тази на „новодошлите“ като HME, групата Buntmetall, Chalkor и Mueller, които са по-малки по големина предприятия. Всъщност обстоятелството, че тези четири предприятия започват да участват в нарушението през октомври 1997 г. и през август 1998 г., обезсмисляло въпроса за непрекъснатостта на тяхното участие в периода между юли 1994 г. и юли 1997 г.

73 Освен това било неправилно твърдението на жалбоподателите, според което Комисията приема, че другите четири предприятия са прекратили участието си в разглежданото нарушение, тъй като в обжалваното решение Комисията установила единствено че тези предприятия се присъединяват към картела след жалбоподателите.

74 На трето място, Комисията поддържа, че дори да се предположи, че положението на жалбоподателите е сходно с това на HME, на групата Buntmetall, на Chalkor и на Mueller, те не могат да се позоват на принципа за равно третиране, за да твърдят, че не са участвали в продължено нарушение в периода от 29 септември 1989 г. до 22 март 2001 г. Всъщност тъй като никой не може да се позовава в своя полза на незаконосъобразност, която е била допусната спрямо другиго, за да се установи дали жалбоподателите са участвали в продължено нарушение, е без значение дали са неправилни изводите относно характера на продължения характер на допуснатото от други участници нарушение.

75 Комисията счита, че съгласно съдебната практика липсата на процедура за налагане на санкции по отношение на едно или няколко предприятия не е пречка да се образува процедура по отношение на други предприятия и да им се наложат санкции, макар всички те да са участвали в същото нарушение.

76 Освен това Комисията поддържа, че правното основание на жалбоподателите е равнозначно на искане Общият съд да установи, че НМЕ, групата Buntmetall, Chalkor и Mueller са участвали също в продължено нарушение в периода от юли 1994 г. до юли 1997 г. Такава констатация обаче била извън компетентността на Общия съд.

77 Следователно при положение че в обжалваното решение било надлежно установено, че жалбоподателите са участвали в продължено нарушение, те не можели да се позовават на евентуалното твърде благоприятно или незаконосъобразно третиране на други предприятия, за да оборят тази констатация.

78 На четвърто място, Комисията отбелязва, че в жалбата си жалбоподателите молят Общия съд да отмени член 1 от обжалваното решение „що се отнася до изброените в точки з)—й) предприятия“. Това означавало, че жалбоподателите оспорват направената в обжалваното решение констатация, че са нарушили член 81, параграф 1 ЕО, а считано от 1 януари 1994 г., и разпоредбите на член 53, параграф 1 от Споразумението за ЕИП, участвайки от 29 септември 1989 г. до 22 март 2001 г. в съвкупност от споразумения и съгласувани практики за определяне на цените и за подялба на пазарите в сектора на медните водопроводни тръби. Според Комисията жалбата по никакъв начин не подкрепя възражението на жалбоподателите срещу член 1 от обжалваното решение, що се отнася до периода между 29 септември 1989 г. и юли 1994 г. и до периода между юли 1996 г. и 22 март 2001 г. Поради това тя счита, че искането за отмяна на член 1 трябва изцяло да бъде отхвърлено.

Съображения на Общия съд

79 Като начало следва да се изтъкне, че макар жалбоподателите да излагат доводите си от гледна точка на твърдяно нарушение на принципа за равно третиране и на явна грешка в преценката, в действителност те поставят под въпрос

обстоятелството, че в обжалваното решение се установява непрекъснатото им участие в картела от септември 1989 г. до март 2001 г. Следва също да се установи, че в подкрепа на правното си основание жалбоподателите излагат единствено доводи по отношение на спорния период.

80 От гореизложеното следва, че Общият съд трябва да разгледа въпроса дали в обжалваното решение Комисията надлежно доказва непрекъснатото участие на жалбоподателите в картела през спорния период.

81 В този контекст следва да се припомни, че видно от обжалваното решение, жалбоподателите носят отговорност единствено за третата част от картела, а именно за разширените европейски споразумения (съображения 458 и 461 от обжалваното решение). От посоченото решение следва също, че в рамките на картела „на практика нито едно споразумение относно обемите или цените не е сключено и/или приложено в периода от май 1994 г. до юли 1997 г." и че що се отнася до разширените европейски споразумения, не е установено наличие на тайни контакти през 1995 г. (съображения 285 и 485). Освен това страните не спорят по това, че не е установено, че през спорния период жалбоподателите са имали тайни контакти във връзка с разширените европейски споразумения.

82 Комисията обаче заключава, че разглежданото нарушение е продължило без прекъсване от септември 1989 г. до март 2001 г., дори що се отнася до жалбоподателите (съображение 463 от обжалваното решение). За да стигне до този извод, тя се основава главно на следните обстоятелства.

83 Първо, налице била явна приемственост в методите и практиките на картела през целия период между септември 1989 г. и март 2001 г. (съображение 486 от обжалваното решение). В това отношение следва да се отбележи, че този извод не е достатъчен, за да се докаже надлежно, че в спорния период жалбоподателите са продължили да участват в разглежданото нарушение. Всъщност обстоятелството, че картелът е действал непрекъснато, не е достатъчно, за да се

изключи възможността за известно време един или няколко негови участници да са прекъснали своето участие.

84 Второ, въпреки че през спорния период жалбоподателите не са участвали в нито една среща и не са поддържали никакви контакти във връзка с разширените европейски споразумения, тяхното участие в картела било непрекъснато през целия този период, тъй като до ноември 1994 г. са прилагали по-високи цени в Обединеното кралство, имали са сериозен принос в преговорите за възобновяване на картела през 1996 г., изиграли са активна роля за увеличаването на броя на участниците в картела през 1997 г. и през 1998 г. са имали ключово участие, поемайки ролята на водещо предприятие на пазара на Обединеното кралство (съображение 490 от обжалваното решение).

85 Въз основа на нито едно от посочените по-горе обстоятелства, с изключение на констатацията за увеличаването на цените през ноември 1994 г. (в това отношение вж. точки 90—92 по-нататък), не може да се установи непрекъснатото участие на жалбоподателите в разглежданото нарушение, тъй като тези обстоятелства се отнасят единствено до поведението на жалбоподателите след спорния период и не изясняват фактите, настъпили през този период.

86 Трето, жалбоподателите не доказали, че през спорния период открито са показали намерението си да не участват повече в картела (съображения 479—481 и 490 от обжалваното решение). В това отношение следва да се подчертае, че тази констатация не може да бъде взета предвид, преди Комисията да я докаже, доколкото тежестта на доказване пада върху нея (вж. в този смисъл Решение на Съда от 6 януари 2004 г. по дело BAI и Комисия/Bayer, C-2/01 P и C-3/01 P, Recueil, стр. I-23, точки 62 и 63), като представи доказателствата, отнасящи се до достатъчно близки по време факти, така че да може разумно да се приеме, че между две точно определени дати извършването на нарушението е било непрекъснато (вж. Решение на Общия съд от 11 декември 2003 г. по дело Adriatica

di Navigazione/Комисия, T-61/99, Recueil, стр. II-5349, точка 125 и цитираната съдебна практика).

87 Четвърто, от съображение 490 от обжалваното решение имплицитно следвало, че Комисията не разглежда спорния период, през който не са осъществени тайни контакти, тоест приблизително 22 месеца, като достатъчно дълъг, за да е налице прекъсване на участието на жалбоподателите в картела.

88 В този контекст следва да се припомни, че член 81, параграф 1 ЕО не се прилага, освен ако няма съгласуване на волята поне на две страни, като формата на проявление не е важна, стига тя да изразява точно тази воля (Решение на Общия съд от 26 октомври 2000 г. по дело Bayer/Комисия, T-41/96, Recueil, стр. II-3383, точки 66—69). Следователно при липсата на доказателства, въз основа на които да се установи пряко продължителността на дадено нарушение, Комисията е длъжна, както се посочва в точка 86 по-горе, да представи доказателства, отнасящи се до достатъчно близки по време факти, така че да може разумно да се приеме, че между две точно определени дати извършването на това нарушение е било непрекъснато.

89 Следователно макар периодът между две противоправни прояви да е релевантен критерий, за да се установи непрекъснатият характер на дадено нарушение, въпросът дали посоченият период е достатъчно дълъг, за да е налице прекъсване на нарушението, не може да бъде разглеждан абстрактно. Напротив, той следва да бъде преценен с оглед на дейността на въпросния картел.

90 В конкретния случай от обжалваното решение е видно, че в периода 1989—1994 г. предприятията, участващи в третата част от картела, по принцип са

осъществили множество контакти, по-специално чрез обмен на чувствителна информация относно своите продажби, пазарни дялове и договорени цени (съображения 199—202 и 236—284 от обжалваното решение). През спорния период обаче единственият контакт или единствената проява на тайни отношения между жалбоподателите, която Комисията е могла да установи, е увеличението на цените в Обединеното кралство през ноември 1994 г.

91 В това отношение следва да се отхвърли доводът на жалбоподателите, че Комисията не е доказала, че посоченото увеличение е резултат от дейността на картела. Всъщност от съображение 277 от обжалваното решение е видно, че през пролетта на 1994 г. на среща, на която са присъствали жалбоподателите, е било обсъждано увеличение на цените в Обединеното кралство — обстоятелство, което жалбоподателите не оспорват. При положение че след тази среща бързо увеличават цените си в Обединеното кралство, жалбоподателите следва да докажат, че посоченото увеличение не представлява проява на участието им в картела.

92 Налага се изводът, че жалбоподателите не успяват да направят това. Всъщност в доклада, който прилагат към жалбата си, се посочва единствено че въпросното увеличение се дължи „главно“ на успоредното увеличение на цената на медта. Освен това от посочения доклад е видно, че независимо от промяната на цената на медта, цените на жалбоподателите в Обединеното кралство нарастват между април и ноември 1994 г. от 5 % на 6 %.

93 Следва да се отхвърли твърдението на Комисията, че в периода между юни 1994 г. и април 1996 г. жалбоподателите са продължили да участват в тайни срещи относно отделни национални пазари. На първо място, подобно твърдение не следва от обжалваното решение. На следващо място, данните, на които се позовава Комисията в писмената защита в подкрепа на твърдението си, са най-малкото неубедителни.

94 Всъщност що се отнася до пазара на Обединеното кралство, Общият съд констатира, че Комисията използва метода на превратно цитиране, който е довел до това, че възпроизведеното от Комисията е в противоречие със смисъла на

цитирания текст. Цитатът, който Комисията е включила в становището си, е орязан, така че текстът, който се отнасял до прекратяването на срещите в Обединеното кралство между юли 1994 г. и юни 1996 г., не е бил включен. В съдебното заседание, след като първоначално се позовава на цитата си в отговор на въпрос от страна на Общия съд, Комисията поднася извинения и признава недостоверността на този цитат.

95 По отношение на нидерландския пазар следва да се отбележи, че документът, на който се позовава Комисията, се отнася единствено до тайните срещи, проведени приблизително на всеки три месеца в периода 1989—2001 г. Нито едно представено от Комисията доказателство обаче не установява, че през спорния период жалбоподателите действително са участвали в тайните срещи относно нидерландския пазар.

96 От всички изложени по-горе съображения следва, че периодът, през който не са налице контакти или прояви на тайни отношения между жалбоподателите, е малко повече от шестнадесет месеца — от 1 декември 1994 г. до 11 април 1996 г. Предвид обстоятелството, че този период надхвърля с повече от една година промеждутъците от време, през които предприятията, участващи в третата част от картела, обикновено са изявявали волята си да ограничат конкуренцията (вж. точка 90 по-горе), следва да се заключи, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и че обжалваното решение трябва да бъде отменено, доколкото в него се приема, че жалбоподателите носят отговорност за участието си в картела между 1 декември 1994 г. и 11 април 1996 г.

97 Все пак предвид обстоятелството, че след период малко над шестнадесет месеца жалбоподателите са възобновили участието си в нарушение, като те не оспорват, че става въпрос за същия картел, в който са участвали преди прекъсването, погасителната давност по смисъла на член 25 от Регламент № 1/2003 и член 1 от Регламент (ЕИО) № 2988/74 на Съвета от 26 ноември 1974 година относно давността при налагане и изпълнение на санкции в областта на правото на транспорт и на конкуренция на Европейската икономическа общност (ОВ L 319, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 1, стр. 78) не

се прилага в конкретния случай. Въпреки това следва да се измени размерът на наложената на жалбоподателите глоба, за да се вземе предвид периодът им на неучастие в картела. Конкретните последици от това изменение са уточнени в точки 187—190 по-нататък.

По правното основание, изведено от нарушение на правото на защита

Доводи на страните

98 Жалбоподателите твърдят, че Комисията нарушава правото им на защита, като се позовава в обжалваното решение на обстоятелствата, които, въпреки че се съдържат в изложението на възраженията, не са били посочени в това решение, за да се обоснове различното третиране на жалбоподателите, от една страна, и на Chalkor, HME, групата Buntmetall и Mueller, от друга, що се отнася до непрекъснатостта на разглежданото нарушение. Според жалбоподателите нито едно от обстоятелствата, посочени в съображение 490 от обжалваното решение, не се съдържа в изложението на възраженията, за да се разграничи положението им от това на Chalkor, на групата Buntmetall, на HME и на Mueller.

99 Жалбоподателите твърдят, че ако бе продължила да се позовава на обстоятелствата, които счита за релевантни на етапа на изложението на възраженията, Комисията нямаше да може да заключи в обжалваното решение, че тяхното положение е различно от това на Chalkor, на HME, на групата Buntmetall и на Mueller.

100 В отговор на довода на Комисията, че обжалваното решение не е опорочено от нарушение на правото на защита, тъй като не съдържа нито едно ново възражение и се основава само на факти, които вече са посочени в изложението на възраженията, жалбоподателите възразяват, че повторното използване в обжалваното решение на фактически обстоятелства, на които Комисията не се е позовала преди това, за да обоснове различното им третиране в сравнение с други засегнати предприятия, нарушава сериозно правото им на защита.

101 Според тях в обжалваното решение нито се допълва, нито се изменя възприетата от Комисията в изложението на възраженията обосновка, така че да се отговори на доводите, представени от жалбоподателите в отговора им на това изложение. Комисията радикално променила обосновката си и представила данни, по които жалбоподателите не са имали възможността да изложат становището си, нито дори да се защитят. Това поведение било в очевидно противоречие със съдебната практика.

102 Комисията счита, че това правно основание следва да бъде отхвърлено.

Съображения на Общия съд

103 Следва да се прецени дали Комисията нарушава правото на защита на жалбоподателите, що се отнася до фактите, които взема предвид в съображение 490 от обжалваното решение, за да стигне до извода, че участието им в картела е било непрекъснато.

104 В това отношение следва да се подчертае, че видно от точки 84 и 85 по-горе нито едно от обстоятелствата, посочени в съображение 490 от обжалваното решение, с изключение на констатацията за увеличението на цените през ноември 1994 г. в Обединеното кралство, не е прието за относимо, за да се установи надлежно непрекъснатото участие на жалбоподателите в картела. Освен това от точка 96 по-горе следва, че обжалваното решение трябва да бъде отменено в частта, в която се приема, че жалбоподателите носят отговорност за участие в картела между 1 декември 1994 г. и 11 април 1996 г.

105 Следователно настоящото правно основание е относимо само доколкото засяга въпроса за нарушението на правото на защита на жалбоподателите, що се отнася до констатацията, че цените в Обединеното кралство са увеличени през ноември 1994 г.

106 В това отношение е важно да се отбележи, че изложението на възраженията трябва да дава възможност на заинтересованите лица да узнаят в какво ги обвинява Комисията. Това изискване е спазено, когато в окончателното решение не се ангажира отговорността на заинтересованите лица за нарушения, различни от посочените в изложението на възраженията, и се вземат предвид само фактите, по които заинтересованите лица са могли да дадат обяснения (Решение на Общия съд от 19 март 2003 г. по дело CMA CGM и др./Комисия, T-213/00, Recueil, стр. II-913, точка 109).

107 Следователно в окончателното си решение Комисията може да включи само твърденията за нарушения, по отношение на които засегнатите предприятия са имали възможност да изложат своите становища (Решение на Съда от 15 октомври 2002 г. по дело Limburgse Vinyl Maatschappij и др./Комисия, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P—C-252/99 P и C-254/99 P, Recueil, стр. I-8375, точка 86).

108 От съдебната практика обаче е видно, че окончателното решение на Комисията не трябва непременно да бъде точно копие на изложението на възраженията и че правото на защита е нарушено поради несъответствие между изложението на възраженията и окончателното решение само когато възприетото в това

решение твърдение за нарушение не е изложено така, че адресатите да могат да се защитят (Решение на Общия съд от 8 юли 2004 г. по дело Corus UK/Комисия, T-48/00, Recueil, стр. II-2325, точка 100 и Решение от 15 септември 2005 г. по дело DaimlerChrysler/Комисия, T-325/01, Recueil, стр. II-3319, точка 189).

109 Всъщност правото на изслушване обхваща всички фактически или правни обстоятелства, на които се основава решението, но не и окончателното становище, което администрацията възнамерява да приеме (вж. Решение на Общия съд от 15 март 2006 г. по дело BASF/Комисия, T-15/02, Recueil, стр. II-497, точка 94 и цитираната съдебна практика).

110 В случая обаче жалбоподателите не твърдят, че в обжалваното решение Комисията излага нови твърдения за нарушения или се основава на нови данни, които не се съдържат в изложението на възраженията. Те единствено посочват, че като реакция на отговора им на изложението на възраженията Комисията изтъква нови съображения, за да обоснове констатацията за тяхното участие в картела между 1994 г. и 1996 г.

111 Според жалбоподателите, преди да приеме обжалваното решение, Комисията е трябвало да ги изслуша относно съображенията, поради които възнамерява да отхвърли доводите, изтъкнати в отговора им на изложението на възраженията. Подобно изискване обаче не намира никаква подкрепа в съдебната практика и не може да бъде наложено на Комисията.

112 Напротив, от съдебната практика е видно, че окончателното решение на Комисията не трябва непременно да бъде точно копие на изложението на възраженията (вж. точка 108 по-горе). Правната квалификация на възприетите в изложението на възраженията факти по дефиниция е предварителна и последващото решение на Комисията не може да бъде отменено само поради това че крайните изводи от тези факти, не отговарят точно на тази междинна квалификация

(Решение на Общия съд от 8 юли 2004 г. по дело Mannesmannröhren-Werke/Комисия, T-44/00, Recueil, стр. II-2223, точка 100).

113 Ако Комисията действително трябва да изслуша адресатите на дадено изложение на възраженията и евентуално, за да спази правото им на защита, да вземе предвид тяхното становище в отговор на изложените твърдения за нарушения, като промени анализа си (Решение по дело Mannesmannröhren-Werke/Комисия, точка 112 по-горе, точка 100), следва да се приеме, че в конкретния случай тя действа точно по такъв начин.

114 С оглед на гореизложеното настоящото правно основание не може да бъде прието.

2. *По искането за намаляване на размера на глобата*

115 В подкрепа на това искане жалбоподателите излагат две правни основания, изведени съответно от нарушение на принципа за равно третиране и от нарушение на принципа на пропорционалност.

116 Преди да се разгледат изложените от жалбоподателите правни основания, следва да се припомни, че видно от съображения 601 и 842 от обжалваното решение, глобите за извършеното нарушение са наложени от Комисията съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003. Освен това Комисията определя размера на глобите, като прилага метода, установен в Насоките и в Известието относно сътрудничеството от 1996 г. (вж. точка 33 по-горе).

117 Независимо че не могат да се разглеждат като правна норма, Насоките съдържат правило за поведение, указващо каква практика да се следва, от което в конкретните случаи Комисията не може да се отклони, без да изложи съответстващи на принципа за равно третиране съображения (вж. Решение на Съда от 18 май 2006 г. по дело Archer Daniels Midland и Archer Daniels Midland Ingredients/Комисия, C-397/03 P, Recueil, стр. I-4429, точка 91 и цитираната съдебна практика).

118 Следователно в рамките на контрола за законосъобразност на наложените с обжалваното решение глоби Общият съд следва да провери дали Комисията е упражнила правото си на преценка съгласно изложения в Насоките метод и ако установи, че се е отклонила от него, да провери дали това отклонение е оправдано и надлежно мотивирано. В това отношение е важно да се изтъкне, че Съдът е потвърдил валидността, от една страна, по принцип на самите Насоки, и от друга страна, на установения с тях общ метод (Решение на Съда от 28 юни 2005 г. по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, Recueil, стр. I-5425, точки 252—255, 266, 267, 312 и 313).

119 С приемането на Насоките Комисията сама ограничава правото си на преценка, без това да е несъвместимо със запазването на широката ѝ свобода на преценка. Насоките съдържат различни възможности за гъвкавост, които позволяват на Комисията да упражни дискреционните си правомощия в съответствие с разпоредбите на Регламенти № 17 и № 1/2003, както ги тълкува Съдът (Решение по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, точка 118 по-горе, точка 267).

120 Следователно в области, в които Комисията разполага със свобода на преценка, контролът за законосъобразност на тази преценка се свежда до контрол дали не е налице явна грешка в преценката (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 18 юли 2005 г. по дело Scandinavian Airlines System/Комисия, T-241/01, Recueil, стр. II-2917, точки 64 и 79).

121 Свободата на преценка на Комисията и границите, които тя ѝ е определила, по принцип не засягат упражняването на пълната юрисдикция на общностния съд (Решение на Общия съд от 8 юли 2004 г. по дело JFE Engineering и др./Комисия, T-67/00, T-68/00, T-71/00 и T-78/00, Recueil, стр. II-2501, точка 538), даваща му право да отмени, намали или увеличи размера на наложената от Комисията глоба (вж. в този смисъл Решение на Съда от 8 февруари 2007 г. по дело Groupe Danone/Комисия, C-3/06 P, Сборник, стр. I-1331, точки 60—62 и Решение на Общия съд от 21 октомври 2003 г. по дело General Motors Nederland и Opel Nederland/Комисия, T-368/00, Recueil, стр. II-4491, точка 181).

По правното основание, изведено от нарушение на принципа за равно третиране

122 Във връзка с това правно основание жалбоподателите излагат две оплаквания, които съответно се отнасят до начина, по който Комисията провежда своето разследване, и до твърдението им, че са дискриминационно третирани в сравнение с участниците в споразуменията „SANCO“ и в споразуменията „WICU“ и „Cuprotherm“.

Относно дискриминационния начин, по който Комисията провела своето разследване

— Доводи на страните

123 Жалбоподателите твърдят, че начинът, по който Комисията провежда своето разследване, позволява на групите Outokumpu и KME, на Wieland, на групата Boliden, на HME и на Chalkor по-добре да преценят неговия мащаб и им дава възможност първи да направят предложения за сътрудничество въз основа на Известието относно сътрудничеството от 1996 г. Поради това всички тези предприятия, с изключение на групата Boliden, получили по-голям процент на

намаление на глобата от предоставения на жалбоподателите, които отбелязват, че последни са получили искане за информация и следователно последни са поискали да се приложи Известието относно сътрудничеството от 1996 г.

124 Ето защо жалбоподателите получили само 10 % намаление на размера на глобата им, тъй като са започнали да сътрудничат на Комисията в момент, в който разглежданото нарушение вече е било установено. Следователно Комисията нарушила принципа за равно третиране, като не поставила участващите в картела предприятия на равна нога.

125 В този контекст жалбоподателите припомнят, че Комисията, първо, е извършила през април 2001 г. допълнителни проверки в помещенията на групите Outokumpu и KME, без след това да ги обяви публично, второ, през юли 2002 г. е изпратила на групата KME и на Wieland, които участват както в картела относно тръбите за промишлени цели, така и в картела относно медните водопроводни тръби, искания за писмена информация, свързана с дело COMP/E-1/38.240 (Тръби за промишлени цели), и трето, в рамките на дело COMP/E-1/38.069 (Медни водопроводни тръби) на 3 март 2003 г. е отправила искания за информация до групата Boliden, до HME и до Chalkor, а на 20 март 2003 г. — до групата IMI.

126 Комисията счита, че правното основание следва да бъде отхвърлено.

— Съображения на Общия съд

127 Във връзка с настоящото оплакване жалбоподателите изхождат от предпоставката, че Известието относно сътрудничеството от 1996 г. задължава Комисията да уведомява във всеки един момент предприятията, по отношение на които е образувана процедура за установяване на нарушение, за хода на разследването,

за да могат същите да преценят дали и в каква степен е целесъобразно да сътрудничат на Комисията.

128 От текста и от структурата на посоченото известие е видно обаче, че от една страна, предприятието, което иска по отношение на него да бъде приложено това известие, следва да се обърне към Комисията, и че от друга страна, закъснялото или минималното сътрудничество може да доведе до незначително, дори никакво, намаляване на размера на глобата (вж. раздели Б—Г, както и раздел Д1 от Известието относно сътрудничеството от 1996 г.).

129 Макар Известието за сътрудничеството от 1996 г. да поражда оправдани правни очаквания, на които могат да се позоват предприятията, желаещи да уведомят Комисията за съществуването на картел (вж. Решение по дело BASF/Комисия, точка 109 по-горе, точки 487 и 488 и цитираната съдебна практика), тези очаквания могат да се отнасят единствено до начина, по който съдействието, което те са оказали, след като са изразили желание да сътрудничат, ще бъде взето предвид от Комисията. Нито от текста на Известието относно сътрудничеството от 1996 г., нито от вътрешната логика на създадения с него механизъм следва, че в административната процедура Комисията е длъжна да уведомява предприятията, които не са изразили желание да сътрудничат, за мерките, които е предприела в рамките на разследването си, или за неговия ход.

130 Всички участници в даден картел имат възможност във всеки един момент на административната процедура да поискат спрямо тях да се приложи Известието относно сътрудничеството от 1996 г., независимо от предприетите от Комисията мерки по разследването. Ето защо всеки участник в картел следва да реши дали и в кой момент да се позове на Известието относно сътрудничеството от 1996 г.

131 В случая жалбоподателите са могли да изразят желанието си да сътрудничат на Комисията във всеки един момент след публикуването на Известието относно

сътрудничеството от 1996 г., и по-конкретно след направената им проверка на 22 март 2001 г.

132 Следователно Комисията не може да бъде упрекната, че извършва допълнителни проверки в други предприятия, нито че в рамките на дело COMP/E-1/38.240 (Тръби за промишлени цели) отправя искания за информация, без да уведоми за това жалбоподателите.

133 По отношение на довода, изведен от отправянето на искания за информация в рамките на дело COMP/E-1/38.069 (Медни водопроводни тръби), следва да се припомни, че макар преценката на степента на оказаното от предприятията сътрудничество да не може да зависи от напълно случайни фактори като реда, по който тези предприятия са разпитани от Комисията (Решение на Общия съд от 13 декември 2001 г. по дело Acerinox/Комисия, T-48/98, Recueil, стр. II-3859, точка 140), степента на оказаното от различните предприятия сътрудничество може да бъде приета за сходна само ако на един и същи етап от административната процедура и при аналогични обстоятелства тези предприятия предоставят на Комисията сходна информация (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 13 декември 2001 г. по дело Krupp Thyssen Stainless и Acciai speciali Terni/Комисия, T-45/98 и T-47/98, Recueil, стр. II-3757, точка 245).

134 В конкретния случай е безспорно, че в рамките на дело COMP/E-1/38.069 (Медни водопроводни тръби) на 3 март 2003 г. Комисията отправя искания за информация до групата Boliden, до HME и до Chalkor, а на 20 март 2003 г. — и до жалбоподателите. В това отношение следва да се отбележи, че от тези четири предприятия единствено Chalkor започва да сътрудничи на Комисията, преди същата да изпрати изложението на възраженията. Всъщност, макар Chalkor да започва да сътрудничи на Комисията през април 2003 г., жалбоподателите предлагат да сътрудничат едва на един доста по-късен етап на процедурата, а именно през ноември 2003 г., след като са получили изложението на възраженията на 29 август 2003 г. Тъй като жалбоподателите не доказват, че закъснялото им сътрудничество се дължи на обстоятелството, че са получили исканията за

информация 17 дни по-късно от групата Boliden, HME и Chalkor, доводът им, изведен от късното изпращане на посочените искания за информация, следва да се отхвърли.

135 С оглед на всичко гореизложено следва да се отхвърли оплакването, изведено от твърдението, че Комисията провежда своето разследване по дискриминационен начин.

По твърдението, че жалбоподателите са дискриминационно третирани в сравнение с участниците в споразуменията „SANCO“ и споразуменията „WICU“ и „Cuprotherm“

— Доводи на страните

136 Жалбоподателите главно твърдят, че доколкото са участвали само в една част от картела, при определянето на размера на глобите Комисията е трябвало да ги разграничи от предприятията, които са участвали в две или три части от същия картел.

137 В това отношение жалбоподателите оспорват съдържащия се в съображение 689 от обжалваното решение извод на Комисията, според който не е доказано, че между 1988 г. и 1995 г. съгласуването между участниците в споразуменията „SANCO“ е било значително по-тясно от съществуващото между участниците в разширените европейски споразумения. Според жалбоподателите споразуменията „SANCO“ представляват, противно на това, което заключава Комисията в обжалваното решение, много по-тясно и в значително по-голяма степен

насочено срещу конкуренцията сътрудничество от разширените европейски споразумения.

138 По отношение на разрешението, предложено от Комисията в нейната писмена защита, а именно да се увеличи размерът на наложените на „производителите „SANCO“ глоби, за да се премахне евентуалното неравно третиране, жалбоподателите твърдят, че то представлява мълчаливо, но ясно признание, че липсата на диференциация в размера на наложените на съответните предприятия глоби не е оправдана.

139 По отношение на споразуменията „WICU“ и „Cuprotherm“ жалбоподателите подчертават, че обстоятелството, че за да определи пазарните дялове, Комисията събира в рамките на разграничителното третиране оборота от обикновените медни водопроводни тръби и оборота от плакираните медни водопроводни тръби, не може да се счита за начин да се санкционират по-тежко „производителите „WICU“ и „Cuprotherm“. Според жалбоподателите събирането е било необходимо, тъй като в съображение 459 от обжалваното решение Комисията установява, че споразуменията относно обикновените медни водопроводни тръби по необходимост са оказали въздействие и върху плакираните медни водопроводни тръби.

140 Освен това жалбоподателите считат, че фактическият имунитет, предоставен на групата KME за участието ѝ в споразуменията „WICU“ и „Cuprotherm“ (съображения 760 и 761 от обжалваното решение), е допустим само ако „производителите „WICU“ и „Cuprotherm“ от самото начало са били поставени в различна категория за целите на определянето на началния размер на глобите.

141 Накрая жалбоподателите твърдят, че при определянето на размера на глобите Комисията не мотивира решението си да не прави разграничение между

предприятията, които като тях са били страни по разширените европейски споразумения, и групата KME и Wieland, които са били страни не само по разширените европейски споразумения, но и по споразуменията „WICU“ и „Cuprotherm“. Този пропуск представлявал нарушение на член 253 ЕО.

142 Комисията счита, че това правно основание следва да се отхвърли. В своя защита тя твърди, като се позовава на съображения 459, 461 и 462 от обжалваното решение, че според нея предприятията, участващи в две (групата Boliden) или три (групата KME и Wieland) части на нарушението, са допуснали нарушение с множество отделни, но свързани помежду си проявни форми. За сметка на това Комисията подчертава, че за предприятията, които са участвали само в третата част от нарушението, а именно групите IMI и Outokumpu, Mueller, групата Buntmetall, HME и Chalkor, не се приема, че са участвали в споразуменията „SANCO“ и споразуменията „WICU“ и „Cuprotherm“.

143 Следователно Комисията счита, че като ангажира отговорността на жалбоподателите за извършено от тях нарушение, тя не нарушава принципа за индивидуализиране на наказанията и санкциите.

144 Що се отнася до споразуменията „SANCO“, Комисията поддържа, че тежестта на извършеното от „производителите „SANCO“ нарушение е сходна с тази на извършеното от жалбоподателите нарушение. Като се позовава на съображения 130, 131, 137, 138, 199—213, 236, 265, 277 и 310 от обжалваното решение, Комисията твърди, че разширените европейски споразумения са насочени към разпределяне на клиентите, поддържане на редовна и последователна система за наблюдение и прилагане на споразумения относно цените.

145 По отношение на успоредното съществуване на споразуменията „SANCO“ и разширените европейски споразумения Комисията припомня, че „производителите „SANCO“ се считат за отделна група в рамките на разширените европейски споразумения и че тези производители съгласуват позициите си преди срещите на разширената група. Всъщност страните по разширените европейски споразумения се възползвали от създаденото от „производителите „SANCO“

ограничение на конкуренцията, включвайки го в своите незаконосъобразни споразумения. Съгласуването между „производителите „SANCO“ и съгласуването в рамките на разширените европейски споразумения обаче се отнасяли по същество до едни и същи въпроси.

146 Според Комисията дори Общият съд да възприеме довода на жалбоподателите, че по своето естество споразуменията „SANCO“ в много по-голяма степен от разширените европейски споразумения са били насочени срещу конкуренцията, няма никаква причина размерът на наложената им глоба да бъде намален. Комисията счита, че размерът на наложената на жалбоподателите глоба отразява точно тежестта на нарушението, което очевидно са извършили. В този контекст тя се позовава на съображение 490 от обжалваното решение, за да подчертае, че жалбоподателите са имали много важна роля в картела.

147 Поради това според Комисията най-подходящият начин да се отстрани твърдяното в случая нарушение е да се увеличи размерът на глобите, наложени на „производителите „SANCO“, а именно на групата KME, Wieland и групата Boliden, а не да се намали размерът на наложените на жалбоподателите глоби.

148 Що се отнася до споразуменията „WICU“ и „Cuprotherm“, Комисията поддържа, че действително третира жалбоподателите по различен начин в сравнение с групата KME и Wieland.

149 В това отношение Комисията изтъква, че макар в обжалваното решение да са установени отделни нарушения — едното отнасящо се до обикновените медни водопроводни тръби, а другото до плакираните медни водопроводни тръби — категоризирането на предприятията с оглед на разграничителното третиране, що се отнася до нарушението, свързано с обикновените медни водопроводни тръби, се основава единствено на продажбите на този продукт. При тази хипотеза пазарният дял на жалбоподателите бил по-голям, а наложената им глоба — в по-висок размер. Всъщност релевантният за жалбоподателите оборот, а именно оборотът от продажбите на обикновени медни водопроводни тръби, бил еднакъв с оборота, използван от Комисията в обжалваното решение, но големината

на целия пазар, а именно общият обем на продажбите на обикновени медни водопроводни тръби, била по-малка от тази, която Комисията възприема в обжалваното решение, а именно общият обем на продажбите на обикновени и плакирани медни водопроводни тръби.

150 Комисията отхвърля и твърдението на жалбоподателите, че събирането на оборота от обикновени медни водопроводни тръби и на оборота от плакирани медни водопроводни тръби е необходимо дори ако споразуменията „WICU“ и „Cuprotherm“ не съществуваха. Комисията счита, че тази теза е „вътрешно противоречива“. Всъщност тя означавала, че при липсата на незаконосъобразни споразумения относно плакираните медни водопроводни тръби, на предприятията, произвеждащи както обикновени, така и плакирани медни водопроводни тръби, е трябвало да се наложат по-големи глоби от тези на предприятията, които произвеждат само обикновени медни водопроводни тръби. При това положение предприятия с еднаква относителна тежест в картела щели да бъдат санкционирани с глоби в различен размер според това дали произвеждат или не тръби, които не са обхванати от картела.

151 Комисията твърди, че ако Общият съд приеме твърдението на жалбоподателите, тя би му предложила да увеличи, упражнявайки пълен съдебен контрол, наложената им глоба, така че да отрази по-големия им пазарен дял и следователно нарасналата им относителна тежест в картела относно обикновените медни водопроводни тръби.

— Съображения на Общия съд

152 Що се отнася, на първо място, до твърдението за нарушение на задължението за мотивиране, от съдебната практика е видно, че при определяне на глобите

поради нарушаването на правото на конкуренцията посоченото задължение е изпълнено, когато Комисията посочи в решението си обстоятелствата, които са ѝ дали възможност да определи тежестта и продължителността на нарушението (вж. Решение по дело Limburgse Vinyl Maatschappij и др./Комисия, точка 107 по-горе, точка 463 и цитираната съдебна практика).

153 В конкретния случай жалбоподателите не твърдят, че в обжалваното решение не са посочени обстоятелствата, въз основа на които Комисията е преценила тежестта и продължителността на извършеното от тях нарушение. Следователно трябва да бъде отхвърлено оплакването им, отнасящо се единствено до това, че Комисията не обяснява защо не ги третира различно от производителите „WICU“ и „Cuprotherm“. Всъщност предвид припомнената в точка 152 по-горе съдебна практика член 253 ЕО не може да бъде тълкуван в смисъл, че задължава Комисията да обяснява в решенията си причините, поради които при изчисляването на размера на глобата не възприема подходи, алтернативни на действително възприетия в обжалваното решение (вж. в този смисъл и по аналогия Решение на Общия съд от 14 май 1998 г. по дело Fiskeby Board/Комисия, T-319/94, Recueil, стр. II-1331, точка 127).

154 Що се отнася, на второ място, до основателността на настоящото оплакване, като начало следва да се припомнят изведените от съдебната практика принципи относно личната отговорност, която възниква поради извършено нарушение (от вида картел) на член 81, параграф 1 ЕО.

155 По отношение на отговорността за самото нарушение, от съдебната практика е видно, че фактът, че дадено предприятие не участва пряко във всички съставни части на общия картел, не може да го освободи от отговорността му за нарушение на член 81, параграф 1 ЕО, ако се установи, че то не е могло да не знае, от една страна, че тайното споразумение, в което участва, се вписва в общ план, и от друга страна, че този общ план обхваща всички съставни части на картела (вж. в този смисъл Решение на Съда от 8 юли 1999 г. по дело Комисия/Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Recueil, стр. I-4125, точка 87, Решение на Общия съд от 14 май 1998 г. по дело Buchmann/Комисия, T-295/94, Recueil, стр. II-813,

точка 121 и Решение на Общия съд от 8 юли 2008 г. по дело AC-Treuhand/Комисия, T-99/04, Сборник, стр. II-1501, точки 130 и 131).

156 След като установи наличието на картел и определи неговите участници, Комисията е длъжна, за да наложи глоба, да прецени относителната тежест на участието на всеки един от тях. Това следва както от съдебната практика (вж. в този смисъл Решение по дело Комисия/Anic Partecipazioni, точка 155 по-горе, точки 90 и 150, Решение по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, точка 118 по-горе, точка 145 и Решение по дело AC-Treuhand/Комисия, точка 155 по-горе, точка 133), така и от Насоките, които предвиждат разграничително третиране, което води до определянето на специфичен начален размер, както и вземане предвид на отегчаващите и смекчаващите обстоятелства, които позволяват да се измени размерът на глобата, по-конкретно в зависимост от активната или пасивната роля на съответните предприятия при извършване на нарушението.

157 На предприятията обаче не може да бъде наложена глоба, чийто размер е изчислен в зависимост от участие в тайно споразумение, за което те не носят отговорност (Решение на Общия съд от 20 март 2002 г. по дело Sigma Tecnologie/Комисия, T-28/99, Recueil, стр. II-1845, точки 79—82).

158 С оглед на гореизложените принципи следва да се разгледа оплакването на жалбоподателите, според което Комисията не взема предвид тяхното ограничено участие в картела.

159 Безспорно е, че жалбоподателите са участвали само в разширените европейски споразумения и носят отговорност само за участието си в тази част на картела (съображение 461 от обжалваното решение). Комисията обаче не разглежда въпроса дали нарушителят, който участва в една част от даден картел, извършва по-леко нарушение по смисъла на член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003, в сравнение с нарушител, който в рамките на същия картел участва във всички негови части. В конкретния случай този въпрос придобива още по-голяма важност, тъй като жалбоподателите не носят отговорност за останалите две части от картела, а именно споразуменията „SANCO“ и споразуменията „WICU“ и „Cuprotherm“.

160 Всъщност в съображение 689 от обжалваното решение Комисията стига до извода, че не следва да третира нарушителите, които са участвали само в разширените европейски споразумения, по различен начин в сравнение с нарушителите, които са участвали и в споразуменията „SANCO“, тъй като сътрудничеството в рамките на споразуменията „SANCO“ не е било значително по-тясно от съществуващото в рамките на разширените европейски споразумения.

161 Налага се изводът, че обосновката на Комисията е неправилна, тъй като сравнението между интензитета на различните части на картела би било евентуално от значение, ако жалбоподателите са участвали в редица негови части, което не е така в случая.

162 Всъщност предприятие, чиято отговорност е установена по отношение на редица части от даден картел, допринася повече за ефикасността и тежестта на този картел от предприятие нарушител, което участва само в една част от същия този картел. Следователно първото предприятие извършва по-тежко нарушение от второто.

163 В това отношение е важно да се подчертае, че при преценката на относителната тежест на участие на всеки от нарушителите в картела Комисията е длъжна съгласно принципа за индивидуализиране на наказанията и принципа на личната отговорност да вземе предвид обстоятелството, че евентуално някои нарушители не носят отговорност по смисъла на Решение по дело Комисия/Anic Partecipazioni, точка 155 по-горе (точка 87) за всички аспекти на този картел.

164 При прилагането на Насоките тази преценка задължително трябва да се направи на етапа на определяне на специфичния начален размер, тъй като вземането предвид на смекчаващите обстоятелства позволява единствено да се измени основният размер на глобата в зависимост от особеностите на участието на нарушителя в картела. При все това нарушител, който не носи отговорност за някои части от този картел, не би могъл да има роля във връзка с посочените аспекти. Поради ограничения обхват на установеното по отношение на него нарушение неспазването на нормите на правото на конкуренцията е по-малко тежко, отколкото нарушението на лицата, участвали във всички аспекти на нарушението.

165 Твърдението на Комисията, според което всички страни по разширените европейски споразумения са се възползвали от създаденото от „производителите „SANCO“ ограничение на конкуренцията, не може да бъде прието, тъй като тя не ангажира отговорността на жалбоподателите за аспекта на разглежданото нарушение, свързан със споразуменията „SANCO.“ В това отношение следва също да се отбележи, че по своята същност антиконкурентното въздействие на картела върху цените може да облагодетелства всички доставчици на съответния пазар, а не само предприятията, които са членове на посочения картел.

166 Предвид гореизложеното следва да се заключи, че Комисията нарушава принципа за равно третиране, като при изчисляването на размера на глобите не взема предвид факта, че за разлика от групата KME, от Wieland и от групата Boliden, жалбоподателите са участвали само в един аспект на картела, и следователно като третира по един и същи начин различни положения, без такова третиране да бъде обективно оправдано.

167 По отношение на последиците, които трябва да бъдат изведени от тази констатация, Комисията предлага, що се отнася до споразуменията „SANCO“, Общият съд да увеличи размерите на наложените на „производителите „SANCO“ глоби, вместо да намали наложената на жалбоподателите глоба. Упражнявайки пълен съдебен контрол, Общият съд обаче приема, че възприетият от Комисията начален размер съответства на общата тежест на трите части на картела и че началният размер на наложената на жалбоподателите глоба следва да се намали, за

да се вземе предвид фактът, че Комисията ги подвежда под отговорност единствено за участието им в третата част на картела.

168 Твърдението на Комисията, съгласно което жалбоподателите са играели важна роля в картела, не поставя под въпрос този извод. Всъщност следва да се констатира, първо, че в обжалваното решение Комисията не приема, че ролята на групата IMI в рамките на разширените европейски споразумения представлява отегчаващо обстоятелство по смисъла на Насоките. Второ, в хода на настоящата процедура Комисията не излага причини, поради които преценката ѝ в това отношение би била неправилна. Следователно при определянето на размера на глобата Общият съд не следва да заменя със своя преценката на Комисията относно ролята на жалбоподателите в рамките на разширените европейски споразумения.

169 Освен това, доколкото може да се твърди, че неучастието на жалбоподателите в споразуменията „SANCO“ намира достатъчно отражение в специфичния начален размер на наложените им глоби, тъй като пазарният дял на жалбоподателите, които не търгуват с „тръби „SANCO“, е изчислен от гледна точка на оборота на всички производители на обикновени медни водопроводни тръби, включително оборота, съответстващ на продажбите на „тръби „SANCO“, е необходимо да се приеме изложеното по-долу.

170 Споразуменията „SANCO“ и разширените европейски споразумения се отнасят до същия съответен пазар, а именно пазара на обикновени медни водопроводни тръби. Следователно Комисията е била длъжна, дори при липсата на споразуменията „SANCO“, да вземе предвид оборота от продажбите на тръби „SANCO“, за да изчисли пазарния дял на жалбоподателите на съответния пазар.

171 За сметка на това, що се отнася до споразуменията „WICU“ и „Cuprotherm“, положението е различно. Тези споразумения се отнасят до продукти, които не са заместими с обикновените медни водопроводни тръби. Всъщност от

съображение 459 от обжалваното решение е видно, че обикновените и плакираните медни водопроводни тръби представляват отделни съответни пазари.

172 Следователно като изчислява пазарния дял на жалбоподателите, които са осъществявали дейност на пазара на обикновените медни водопроводни тръби, съобразно оборота, реализиран на пазара на обикновените медни водопроводни тръби, и оборота, реализиран на пазара на плакираните медни водопроводни тръби, по отношение на жалбоподателите всъщност се приема, че притежават по-малък пазарен дял, и им се определя по-нисък специфичен начален размер от този, който би бил определен, ако пазарният им дял бе изчислен единствено съобразно оборота, реализиран на пазара, на който те действително са участвали в картела.

173 Явно неоснователен е доводът на жалбоподателите, че събирането на оборота, реализиран от обикновените медни водопроводни тръби, и оборота, реализиран от плакираните медни водопроводни тръби, е необходимо дори ако споразуменията „WICU“ и „Cuprotherm“ не съществуваха. От съдебната практика и от Насоките по никакъв начин не следва, че при изчисляването на пазарните дялове на членовете на даден картел с оглед на разграничителното третиране Комисията е длъжна да вземе предвид оборотите, реализирани за продукти, различни от тези, които са предмет на разглежданото нарушение.

174 Предвид всичко гореизложено следва само да се измени размерът на наложената на жалбоподателите глоба, за да се отрази неучастието им в споразуменията „SANCO“. Конкретните последици на това изменение ще бъдат уточнени в точки 187—190 по-нататък.

По правното основание, изведено от нарушение на принципа на пропорционалност

Доводи на страните

175 Жалбоподателите считат, че съществува несъразмерност между наложената им глоба и икономическата стойност на тяхната дейност в областта на медните водопроводни тръби. Тази несъразмерност се дължала на факта, че големината на пазара и реализираният от жалбоподателите оборот, на които Комисията се основава, за да определи размера на глобите, били изкуствено завишени и дали погрешна представа за действителния обем на пазара и реализираните обороти.

176 В това отношение жалбоподателите твърдят, че като производители на тръби нямат никакво влияние върху цената на използваната основна суровина, а именно медта, която съставлява между 50 % и 65 % от крайната цена, заплащана от техните клиенти. Жалбоподателите припомнят, че дейността на картела не се състои в доставянето на мед и по никакъв начин не може да се отрази върху цената на медта, тъй като цената на метала се определя от дневните котировки на London Metal Exchange (Лондонската борса за метали). Цената на метала била единствено фактор при ценообразуването, доколкото трябвало да се включи в крайната заплащана от клиентите цена без промени спрямо платената от жалбоподателите цена за този метал.

177 Жалбоподателите държат да подчертаят, че доводът им се отнася не до преценката на тежестта на нарушението и връзката ѝ с големината на пазара, а до принципа на пропорционалност, както е уреден в точка 5, буква б) от Насоките. В подкрепа на този довод жалбоподателите се позовават и на практиката на Комисията при вземането на решения.

178 Жалбоподателите допълват, че са прехвърлили дейността си във връзка с медните водопроводни тръби — чиято чиста счетоводна себестойност е била приблизително 34 милиона евро — за около 18,1 милиона евро. Тази цена показвала, че наложената глоба, а именно 44,98 милиона евро, е несъразмерна.

179 Комисията счита, че правното основание следва да бъде отхвърлено.

Съображения на Общия съд

180 Като начало следва да се подчертае, че за да определи началния размер на глобата, Комисията може, без обаче да е длъжна, да вземе предвид големината на засегнатия пазар (Решение по дело BASF/Комисия, точка 109 по-горе, точка 134 и Решение от 27 септември 2006 г. по дело Roquette Frères/Комисия, T-322/01, Recueil, стр. II-3137, точки 149 и 150), което тя прави в конкретния случай.

181 Правното основание на жалбоподателите почива на предпоставката, че Комисията неправилно взема предвид цената на медта, когато преценява стойността на съответния сектор.

182 Тази предпоставка обаче е погрешна. Всъщност няма основателна причина оборотът на съответния пазар да се изчислява, като се изключват определени производствени разходи. Както Комисията правилно изтъква, във всички промишлени сектори съществуват присъщи на крайния продукт разходи, върху които производителят не може да оказва влияние, но които въпреки това представляват съществен елемент от цялата му дейност и следователно не могат да бъдат изключени от оборота му при определянето на началния размер на глобата (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 15 март 2000 г. по дело Cimenteries CBR и др./Комисия, T-25/95, T-26/95, T-30/95—T-32/95, T-34/95—T-39/95,

Т-42/95—Т-46/95, Т-48/95, Т-50/95—Т-65/95, Т-68/95—Т-71/95, Т-87/95, Т-88/95, Т-103/95 и Т-104/95, Recueil, стр. II-491, точки 5030 и 5031).

183 Фактът, че цената на медта представлява съществена част от крайната цена на тръбите за промишлени цели или че рискът от колебания на цените на медта е по-голям, отколкото при други суровини, не опровергава този извод и не задължава Комисията да приложи точка 5, буква б) от Насоките.

184 Освен това следва да се отбележи, че посочените от жалбоподателите решения на Комисията не са относими, тъй като нейната по-ранна практика при вземането на решения не служи за правно основание на глобите в областта на конкуренцията.

185 Освен това следва да се констатира, че цифровите данни, които жалбоподателите представят, като твърдят, че размерът на наложената им глоба надхвърля дейността им във връзка с медните водопроводни тръби, не са достатъчни, за да се заключи, че глобата е несъразмерна. Всъщност жалбоподателите не посочват на какво се основават тези цифрови данни.

186 Ето защо настоящото правно основание следва да се отхвърли изцяло като неоснователно.

3. *По определянето на окончателния размер на глобата*

187 Както е видно от точки 79—97 и 154—174 по-горе, обжалваното решение следва да се измени, доколкото при определянето на размера на глобата Комисията не взема предвид, от една страна, прекъсването на участието на жалбоподателите

в картела от 1 декември 1994 г. до 11 април 1996 г., и от друга страна, неучастието им в споразуменията „SANCO“.

188 В останалата им част изложените в обжалваното решение съображения на Комисията, както и приложеният в конкретния случай метод за изчисляване на глобите, остават непроменени. Поради това окончателният размер на глобата се изчислява, както следва.

189 Началният размер на наложената на жалбоподателите глоба е намален с 10 %, за да се вземе предвид по-малката тежест на участието им в картела в сравнение с тази на „производителите „SANCO“. Поради това новият начален размер на наложената на жалбоподателите глоба е определен на 21,42 милиона евро.

190 Тъй като жалбоподателите са участвали два пъти в картела за ефективен период от десет години и един месец, трябва да се приложи увеличение от 100 % поради продължителността, което води до основен размер от 42,84 милиона евро. Предвид намалението от 10 %, което Комисията предоставя на жалбоподателите на основание раздел Г от Известието относно сътрудничеството от 1996 г., окончателният размер на наложената на жалбоподателите глоба възлиза следователно на 38,556 милиона евро.

По съдебните разноски

191 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубила делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Все пак съгласно член 87, параграф 3, първа алинея от посочения процедурен правилник Общият съд може да разпредели съдебните разноски или да реши всяка

страна да понесе направените от нея разноски, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания или поради изключителни обстоятелства.

192 Предвид факта, че исканията на всяка от страните са отхвърлени частично, и предвид констатацията в точка 94 по-горе Общият съд счита за справедливо с оглед на обстоятелствата по делото Комисията да понесе направените от нея съдебни разноски, както и 40 % от тези на жалбоподателите.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав)

реши:

1) **Отменя член 1, букви з)—й) от Решение C (2004) 2826 на Комисията от 3 септември 2004 г. относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело COMP/E-1/38.069 — Медни водопроводни тръби) в частта, която се отнася до периода от 1 декември 1994 г. до 11 април 1996 г.**

2) **Определя размера на глобата, наложена солидарно на IMI plc, на IMI Kynoch Ltd и на Yorkshire Copper Tube с член 2, буква е) от Решение C (2004) 2826, на 38,556 милиона евро.**

3) **Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.**

4) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски и 40 % от тези на IMI, IMI Kynoch и Yorkshire Copper Tube.

5) IMI, IMI Kynoch и Yorkshire Copper Tube понасят 60 % от направените от тях съдебни разноски.

Martins Ribeiro Papasavvas Wahl

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 19 май 2010 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора ..... II - 1777

1. Административното производство ..... II - 1777

2. Обжалваното решение ..... II - 1780

Разглежданите продукти и пазари ..... II - 1786

Съставни части на разглежданото нарушение ..... II - 1787

Споразуменията между „производителите „SANCO“ ..... II - 1787

Споразуменията между „производителите „WICU“ и „Cuprotherm“ ..... II - 1788

Разширените европейски споразумения ..... II - 1789

Продължителност и непрекъснатост на разглежданото нарушение ..... II - 1790

Определяне на размера на глобите ..... II - 1791

Начален размер на глобите ..... II - 1792

— Тежестта ..... II - 1792

— Разграничително третиране ..... II - 1794

Основен размер на глобите ..... II - 1795

Отегчаващите и смекчаващите обстоятелства ..... II - 1798

Прилагане на Известието относно сътрудничеството от 1996 г. ..... II - 1799

Окончателен размер на глобите ..... II - 1800

Производство и искания на страните ..... II - 1801

От правна страна ..... II - 1802

1. По искането за частична отмяна на обжалваното решение ..... II - 1802

По първото правно основание, изведено от нарушение на принципа за равно третиране и от явна грешка в преценката ..... II - 1803

Доводи на страните ..... II - 1803

Съображения на Общия съд ..... II - 1808

По правното основание, изведено от нарушение на правото на защита..... II - 1814

Доводи на страните ..... II - 1814

Съображения на Общия съд..... II - 1815

2. По искането за намаляване на размера на глобата ..... II - 1818

По правното основание, изведено от нарушение на принципа за равно третиране..... II - 1820

Относно дискриминационния начин, по който Комисията провела своето разследване ..... II - 1820

— Доводи на страните ..... II - 1820

— Съображения на Общия съд ..... II - 1821

По твърдението, че жалбоподателите са дискриминационно третирани в сравнение с участниците в споразуменията „SANCO“ и споразуменията „WICU“ и „Cuprotherm“ ..... II - 1824

— Доводи на страните ..... II - 1824

— Съображения на Общия съд ..... II - 1828

По правното основание, изведено от нарушение на принципа на пропорционалност ..... II - 1835

Доводи на страните ..... II - 1835

Съображения на Общия съд..... II - 1836

3. По определянето на окончателния размер на глобата..... II - 1837

По съдебните разноски..... II - 1838